

кзито доказватъ колко варварска е тѣзи наредба и колко малко удовлетворява истинската семейна идея. „У дрѣянитѣ Германци, казва той, у Индийцитѣ въ Севѣрна Амѣрика и у Спартанцитѣ немоцнитѣ и обезобразенитѣ дѣца се исхвърляхъ или убивахъ за да не бѣде семейството бесполезно товарено. Незаконнитѣ дѣца, които сж били за семейството единъ срамъ, едно време сж били одушвани у Кабилитѣ.“ Истинската семейна идея е оная гдѣто всякой огъ членоветѣ му достига своята личностъ до съвершенство. Семейството въ нѣкои страни се намира още въ варварско положение; и азъ не вѣрвамъ че въ това отношение патриархалний животъ има да ни научи на нѣщо. Авторътъ показва единъ чистосърдеченъ вѣсторгъ когато, като говори за Калмуцитѣ при Волга, ни казва: „Тѣзи народи се отнасятъ съ женитѣ си съ една учтивостъ която ни напомнюва за патриархалното време; но когато жената направи нѣкоя погрѣшка въ домакинството, учтивостта прѣстава и ударитѣ заиграватъ; защото генийтъ на домътъ е поставенъ по високо отъ личното достоинство на жената. Камшикътъ, който се употрѣбява за това нѣщо, минава отъ поколение на поколение за свети мощи“. Ние мислимъ че домашний авторитетъ може да се направи да се уважава и съ други срѣдства. Не може да сжществува достоинство въ единъ домъ гдѣто не се почита достоинството на жената.

Патриархалний деспотизъмъ унищожава истинската семейна идея. Защото, споредъ тѣзи идея, всякой баща на семейство е отговоренъ за своето собствено семейство. Че-